

בש"פ 8112/19 - מדינת ישראל נגד פראס נעימי

בית המשפט העליון

בש"פ 8112/19

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פראס נעימי

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה בתיק
מ"ת 19-11-31835 מיום 4.12.2019 שניתנה על ידי
כב' השופט ניצן סילמן

תאריך הישיבה: י' בכסלו התש"ף (8.12.2019)

בשם המבקשת: עו"ד שרית משגב
בשם המשיב: עו"ד באסל פלאח

החלטה

ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים),
על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט נ' סילמן) מיום 4.12.2019 במ"ת 19-11-31835, בה הורה
על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני ובתנאים מגבילים.

רקע עובדתי

1. על פי עובדות כתב האישום, ביום 3.11.2019 החזיק המשיב ונשא על גופו אקדח חצי אוטומטי ובתוכו מחסנית
טעונה ב-13 כדורים, בעת ששהה בחצר ביתם של הוריו(להלן: החצר). באותו מועד, בעת שהמשרה פשטה על הבית,

עמוד 1

השליך המשיב את האקדח עם המחסנית מאחורי החצר לעבר חצר של בית שכן (להלן: חצר השכן), שם נתפסו על ידי השוטרים.

בשל כך מיוחסות למשיב עבירות של החזקה ונשיאת נשק, תחמושת ואביזרים לנשק, ללא היתר על פי דין (עבירות לפי סעיף 144(א), רישא וסיפא, וסעיף 144(ב), רישא וסיפא, חוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק)).

2. יחד עם כתב האישום הגישה העוררת בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. העוררת הצביעה על ראיות לכאורה נגד המשיב, והן: דו"חות הפעולה של השוטרים מהאירוע; בדיקת פרופרינט לנוכחות מתכת ברזלית, שהעלתה תוצאה חיובית לנוכחות כאמור בכף ידו השמאלית של המשיב; חוות דעת של מעבדת נשק; וסירובו של המשיב למסור גרסה בעת חקירתו במשטרה.

באשר לעילות המעצר, טענה העוררת כי קיים יסוד סביר לחשש כי אם ישוחרר המשיב, ולו בתנאים מגבילים, יהא בכך כדי לסכן את שלום הציבור וכן כי קמה חזקת מסוכנות סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים. עוד עמדה העוררת על עברו הפלילי של המשיב, הכולל שלוש הרשעות קודמות בעבירות אלימות וסמים.

3. בהחלטתו מיום 27.11.2019 קבע בית המשפט המחוזי כי קיימות ראיות לכאורה נגד המשיב, אולם בשל קשיים בתשתית ראייתית זו, יש לשקול חלופת מעצר. זאת, לנוכח העדר עדות ישירה להשלכת הנשק והמחסנית על ידי המשיב, או לנשיאת הנשק והובלתו; העדר טביעות אצבע או דנ"א של המשיב על האקדח; העובדה כי חצר השכן אינה בהחזקתו הבלעדית של המשיב; השוטר לא שמע קול של נפילת הנשק, אף שעל פי הנטען האקדח הושלך על ידי המשיב בעת פשיטת המשטרה; וכן משום שתוצאת בדיקת הפרופרינט אינה מעלה ואינה מורידה, משום שלא ברור במה נגע המשיב בתחתית הפרגולה.

לפיכך, ולאחר שבדיון נוסף הוצגו לבית המשפט מידע מודיעני במעמד צד אחד ונחקרו המפקחים המוצעים, הורה בית המשפט, בהחלטתו מיום 4.12.2019, על מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני בביתו של אחד המפקחים; הפקדה עצמית והתחייבות עצמית; ערבות המפקחים; וצו עיכוב יציאה מן הארץ.

על החלטות אלו הוגש הערר שלפניי.

נימוקי הערר

4. לטענת העוררת, שגה בית המשפט קמא בהערכת התשתית הראייתית. לשיטתה, די בראיות לכאורה שהוצגו בפני בית המשפט קמא כדי להעמיד תשתית ראייתית מספיקה לקביעה כי יש בהן כדי להוביל לתוצאה הגיונית אחת, או לחילופין לקביעה כי קיים סיכוי סביר להרשעת המשיב במיוחס לו. העוררת הפנתה לזיכרון הדברים מיום 3.11.2019 שבו תיאר השוטר, שהגיע לבית בשל מידע מודיעני, כי שמע גרירת כיסא, ראה מישהו רץ במהירות בפינת הישיבה, וכשנכנס ראה את המשיב עומד על כיסא פלסטיק, בגבו אליו כשמכנסיו מופשלות מטה, וידיו על חומת החצר (להלן: החומה), כשהן זזות, והסיק כי זרק דבר מה מעבר לחומה. השוטר ניגש לחצר השכן המצוי מאחורי החומה ומול מקום

הצבת הכיסא מצא את האקדח מונח על עשבים שעל האדמה. כן הפנתה העוררת לדיסק השחזור. בהינתן התשתית הראייתית המסבכת את המשיב ובהיעדר הסבר חלופי לראיות המפלילות לאור שתיקתו של המשיב בחקירתו במשטרה טענה העוררת כי התשתית הראייתית שהוצגה מבוססת וכי כל אותם עניינים שבהם ראה בית המשפט קמא כמחלישים את התשתית הראייתית, אינם מכרסמים בראיות.

העוררת הוסיפיה וטענה, כי המידע המודיעיני שהוצג לבית המשפט קמא מחזק את המסוכנות העולה מן המעשים המיוחסים למשיב. לפיכך, ולנוכח עברו הפלילי של המשיב, אין כל נסיבות המצדיקות חריגה מהכלל המחייב מעצר ממשי עד תום ההליכים בעבירות נשק. במהלך הדיון הציגה העוררת בפני, במעמד צד אחד, מידע מודיעיני - הן זה שהציגה לבית המשפט קמא והן מידע עדכני נוסף, שהתקבל לאחר מכן, המלמדים לטענתה על המסוכנות הנשקפת מן המשיב.

בבחינת למעלה מן הצורך טענה העוררת כי המפקחים שהוצעו לא הותירו רושם חיובי. ולחילופין, טענה כי מכוחו של חוק המעצרים, קיימת חובת תסקיר בטרם יורה בית המשפט על מעצר בפיקוח אלקטרוני, שלא קוימה בעניינו של המשיב.

עמדת המשיב

5. המשיב מצדו ביקש לדחות את הערר. לשיטתו, אין בסיס לטענה כי הוא שמע את כניסת השוטרים לבית וניסה להסתיר את הנשק; התנהגותו אינה מעידה שהשליך חפץ כלשהו; לא נשמע קול נפילה של האקדח, שעל פי הנטען הושלך על ידו; לא נבדק באם קיים פתח מתחת לפרגולה שמאפשר השלכת האקדח; חצר השכן שבה נמצא האקדח אינה שלו, והשכנים לא נחקרו; העדר טביעת אצבע או דנ"א שלו על גבי האקדח. ביחס לעילת המסוכנות ובהתבסס על הפרפרזה שהוצגה לו, טען בא כוח המשיב, כי אין שחר לטענה כי המשיב מסוכסך עם אחר כעילה לביסוס מסוכנותו.

דיון והכרעה

6. אקדים ואומר, כי לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, עיינתי בראיות לרבות צפייה בדיסק השחזור, ובחנתי את מידע המודיעיני שהוצג לפני במעמד צד אחד, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל.

7. בלב המחלוקת עומדת שאלת הערכת עוצמת התשתית הראייתית הלכאורית נגד המשיב, המבוססת על ראיות נסיבתיות. למעשה, אין מחלוקת ביחס לכל ראייה נסיבתית כשלעצמה אלא בשאלה האם צירופן יחד מוביל בשלב זה של ההליך לביסוס סיכוי סביר להרשעה. בחינתן של אלו יחד, זו לצד זו, מעלה כי יש לענות על השאלה בחיוב.

ראשית, כפי שעולה מזיכרון הדברים של השוטר שהבחין במשיב, השוטרים שהגיעו לבית הוריו של המשיב הגיעו בגלוי בנסיעה מבצעית "נסענו נסיעה מבצעית על השוליים עם שימוש באמצעים עקב המסוכנות באירוע זה" והשוטר אף חבש לראשו כובע זיהוי.

שנית, על פי תיאורו של השוטר עולה כי ממקום עמידתו מחוץ לחצר, שהיתה מוארת הוא הבחין, מבעד לגדר חי, באדם שרץ בתוך החצר. לאחר שהשוטר עצמו רץ לכיוונו של אותו אדם הוא ראה את המשיב עומד על כיסא פלסטיק, וידיו על החומה ואף הבחין בתזוזת ידיו של המשיב על גבי החומה.

שלישית, צפייה בדיסק השחזור מלמדת כי גרירת כיסא הפלסטיק על פני המשטח הקיים בחצר, משמיעה רעש, דבר התואם את דברי השוטר ששמע רעש של גרירת כיסא.

רביעית, בין החומה לבין הפרגולה שמסוככת על החצר, קיים רווח. מצפייה בדיסק השחזור ניתן לקבוע כי הרווח הקיים יכול לאפשר השלכת חפץ דרכו.

חמישית, על פי זיכרון הדברים, האקדח נתפס מיד לאחר ההתרחשות שתוארה לעיל, מעבר לחומה, בחצר השכן, בדיוק באותו מקום שבו מן העבר השני, היה מצוי הכיסא שעליו עמד המשיב.

שישית, האקדח נמצא גלוי כשהוא מונח על עשבים שעל פני הקרקע, דבר שיש בו כדי להסביר מדוע לא שמע השוטר את קול נפילתו של האקדח לאחר שהושלך.

שביעית, על ידו השמאלית של המשיב נמצאו סימנים המעידים על מגע עם חומר מתכתי. ראייה זו משתלבת עם יתר הראיות הנסיבתיות.

שמינית, כפי שצוין, במהלך חקירתו שמר המשיב על זכות השתיקה ונמנע ממתן כל הסבר.

בהינתן תשתית ראייתית זו ובהעדר הסבר וטעם לכך, יש בשתיקתו כדי לשמש חיזוק לראיות הנסיבתיות נגדו, גם ביחס להכרעה בשאלת קיומן של ראיות לכאורה בשלב זה של ההליך (בש"פ 6293/18 אבו סרחאן נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (3.10.2018)).

כידוע, יש בכוחן של ראיות נסיבתיות לשמש בסיס מספק לקביעה בדבר קיומה של תשתית ראייתית לכאורית (בש"פ 4214/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (28.6.2018)). ובעניינו של המשיב מגבש צירופן, סיכוי סביר להרשעה.

בנסיבות אלה, אין בהעדר טביעת אצבע; בעובדה כי לא נמצא די דנ"א על האקדח לאפשר מיצוי לבדיקה; בעובדה כי חצר השכן אינה בבעלות המשיב; ובטענה כי המגע של המשיב בפרגולה עשוי להסביר את תוצאת בדיקת הפרופרינט, כדי להביא לכרסום ממשי בראיות.

8. גם עילות המעצר הקיימות בעניינו של המשיב הן עילות מבוססות, הן ביחס למסוכנות הסטטוטורית העולה מן העבירות המיוחסות לו והן ביחס לסכנה הנשקפת לשלום הציבור. כשבעניין האחרון, יש משמעות למידע המודיעיני הן זה

שהוצג לבית המשפט קמא והן זה הנוסף שהוצג לעיוני.

9. בנסיבות אלו, לא מצאתי כי מתקיימות בעניינו של המשיב נסיבות המצדיקות חריגה מן הכלל בדבר מעצר עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריח בעבירות נשק (בש"פ 5032/19 מדינת ישראל נ' ג' בארין, פסקה 9 (6.8.2019) ומעצר בפיקוח אלקטרוני יתאפשר כחריג מטעמים מיוחדים שיירשמו (סעיף 22ב(ב)(1) לחוק המעצרים).

10. אשר על כן, הערר מתקבל. המשיב יעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו בת"פ 31811-11-19.

ניתנה היום, י"ב בכסלו ה'תש"פ (10.12.2019).

שׁוֹפֵט
